

Prosa de
viatges/

SANT PETERSBURG

Lo Neva, com los altres rius d'ací al nord, és immens, mes llurs aigües s'adormen emperesides, tot caminant; i per atravessar la Rússia hi estaran més que el riu d'homes que hi envià Napoleon, la major part dels quals s'hi quedaren a fer lo son de la mort. Tenen molta amplària i poc fons i és tal sa calma que un dubta de vegades si caminen avant o enrere. Nostre Ter i nostre Llobregat són raigs de porró comparats amb ells, mes se mouen, corren i salten i ballen, més no és tot jugar i saltar, sinó que treballen i ajuden als pobles que s'han assegut en ses riberes i els han cinglat amb artístics ponts de pedra.

Lo Llobregat naix, i, petit com és, a quatre passos del bressol fa moure les moles d'un molí; Lo Neva mor sens haver donat moviment a una fàbrica. Com a medi de transport, són incomparables; los nostres treballen i es dessagnen tant que es queden anèmics, arribant a la mar sens una gota d'aigua: los altres hi arriben plens de caudal, com rics marxants al milionari, i li donen un vaixell de tres ponts, com ne reben un vapor de cent tonelades, i quan, inflats per l'orgull volen fer una fantasia, aixequen la veu i les crins escumoses i la mar mateixa sembla témer i recular davant ses renillantes ones.

Jacint Verdaguer, dins *A vol d'aucell*, 1884
www.avoldocell.cat